

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **Ing. Ľ. P.**, zastúpenej JUDr. Z. H., advokátkou, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Žilina, Krajský dopravný inšpektorát**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. KRP-23/KDI-SK-2007 zo dňa 23. marca 2007, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 104/2007-59 zo dňa 15. júla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 104/2007-59 zo dňa 15. júla 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č.k. 21 S 104/2007-59 zo dňa 15. júla 2008 zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu žalobkyne a nepriznal jej právo na náhradu trov konania. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-23/KDI-SK-2007 zo dňa 23. marca 2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru M. č. ORP-P-717-S/DI-E-2006 zo dňa 29. januára 2007 v časti, ktorým jej bola uložená pokuta vo výške 2000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon o priestupkoch) za spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d), k) a l) zákona o priestupkoch, ktorého sa žalobkyňa dopustila tým, že dňa 12. októbra 2006 v čase okolo 14.30 hod. cúvala s osobným motorovým vozidlom značky Daewoo Matiz, ev. č. X, na parkovisku pred budovou Daňového úradu v M., na ul. J., kde pri cúvaní narazila do ľavého predného blatníka za ňou zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Peugeot 206, ev. č. X. Po dopravnej nehode, podľa vyjadrenia svedkov, zastavila, z vozidla nevystúpila a následne po krátkom státi s vozidlom z miesta odišla. Žalovaný zmenil výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, podľa ktorého žalobkyňa týmto konaním porušila § 21 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. a), b), c) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách tak, že ustanovenie § 21 ods. 2 nahradil ustanovením § 4 ods. 2 písm. c).

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v rozsahu žalobných dôvodov dospel k záveru, že správny orgán postupoval zákonne a vecne správne, keď vychádzal z dôkazov, ktoré ex offio vykonal správny orgán sám, predovšetkým z výsluchu svedkov a poškodenej, ako aj z konzultácie so znalcom. Krajský súd sa stotožnil so závermi žalovaného, že vykonané dokazovanie potvrdilo, že poškodenie vozidla Peugeot 206 bolo spôsobené nárazom vozidla Daewoo Matiz, ev. č. X, ktorého držiteľom je žalobkyňa. Podľa krajského súdu žalobkyňa do rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu nepredložila dôkazy, ktoré by preukázali jej tvrdenia, že na mieste dopravnej nehody sa nenachádzala a nehodu nespôsobila, naopak, vykonané dokazovanie tieto tvrdenia žalobkyne vyvrátilo.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby jej súd priznal náhradu trov konania.

Žalobkyňa v odvolaní opätovne uviedla dôvody, obsiahnuté už v podanej žalobe, týkajúce sa tvrdených skutočností, že v čase dopravnej nehody sa nenachádzala na mieste dopravnej nehody, ale v čakárni u lekárky MUDr. B., ako aj to, že na jej motorovom vozidle neboli žiadne stopy po strete s iným motorovým vozidlom a tiež namietala formu dokazovania prostredníctvom konzultácie so znalcom z odboru cestná doprava, ktorá je podľa nej nedostatočná a vo veci bolo potrebné vypracovať znalecký posudok.

Okrem toho žalobkyňa v odvolaní namietala postup správnych orgánov, ktoré počas celého konania zhromažďovali len dôkazy svedčiace v jej neprospech, pričom ich zákonnou povinnosťou bolo zisťovať skutočnosti svedčiace tak v prospech ako aj v neprospech žalobkyne, bez toho, aby vykonanie dôkazov navrhovala žalobkyňa. Poukázala aj na skutočnosť, že vo veci nebola vykonaná rekonštrukcia a nedošlo ani

k prevereniu výpovedí svedkov na mieste samom. Podľa žalobkyne bolo dôležité objasniť skutočnosť, prečo iné osoby nachádzajúce sa na prízemí daňového úradu, ako aj samotná poškodená, nepočuli náraz. Žalobkyňa tiež namietala postup druhostupňového správneho orgánu, ktorý sa vôbec nevysporiadal s jej námietkou, že v čase doručovania predvolania na ústne pojednávanie, ako aj v čase konania pojednávania sa nezdržiavala v mieste bydliska, ale v zahraničí.

Pokiaľ ide o konanie pred krajským súdom, ten podľa žalobkyne pochybil, keď vo veci nevykonal dokazovanie podľa § 250i ods. 2 O.s.p. výsluchom svedkov (zdravotnej sestry p. K., Ing. P. M., p. V. Š.), ktorých navrhovala žalobkyňa. Krajský súd sa podľa tvrdenia žalobkyne nedostatočne vysporiadal s pochybeniami správnych orgánov, ktoré namietala žalobkyňa a ktoré mali podľa nej za následok nezákonnosť rozhodnutia.

K podanému odvolaniu žalobkyne sa písomným podaním zo dňa 12.09.2008 vyjadril žalovaný, ktorý sa plne stotožnil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline. Uviedol, že žalobkyňa až na pojednávaní dňa 15.07.2008 navrhovala nové dôkazy, ktoré neuviedla pred správnymi orgánmi ani v žalobnom návrhu. Pokiaľ ide o návrhy žalobkyne na vypočutie svedkov p. M. a p. Š., žalovaný poznamenal, že o ich existencii nemal doposiaľ vedomosť. V tejto súvislosti zároveň uviedol, že v štádiu objasňovania skutku mohla žalobkyňa využiť všetky práva, ktoré jej zákon priznáva, no v tomto štádiu konania pred správnym orgánom bola žalobkyňa nečinná. Žalovaný na záver zdôraznil, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok (§ 212 Občianskeho súdneho poriadku) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

Z obsahu administratívneho odvolací spisu súd zistil, že dňa 12.10.2006 v čase okolo 14.30 hod. došlo na parkovisku pri Daňovom úrade, na ul. J. v M., k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 206, ev. č. X. Ako svedkovia dopravnej nehody boli správnym orgánom vypočutí M. K. a J. Z.

V zápisnici zo dňa 13.10.2006 svedok M. K. potvrdil, že dňa 12.10.2006, v čase okolo o 14.30 hod., keď bol vo svojej kancelárii na Daňovom úrade v M., na ul. J., počul náraz, a preto sa postavil a pozrel sa cez okno, pričom uvidel, ako motorové vozidlo Daewoo Matiz, ev. č. X, bolo narazené zadnou časťou do ľavej prednej časti parkujúceho vozidla Peugeot 206, ev. č. X. Vozidlo Daewoo Matiz, ev. č. X, bez toho, aby jeho vodič vystúpil z vozidla, odišlo smerom na vozovku na ul. J., pričom uviedol, že okamžite si zapísal typ vozidla Daewoo Matiz, ako aj jeho evidenčné číslo X. a zišiel dole na parkovisko, pričom cestou sa v podateľni

daňového úradu opýtal, komu uvedený Peugeot 206 patrí, pričom k jeho vlastníctvu a držbe sa prihlásila pani, ktorej oznámil, že došlo k nárazu do jej vozidla neznámym vodičom a dal jej identifikačné údaje tohto vozidla. Potvrdil, že sa nemýli a je si úplne istý, že dopravnú nehodu spôsobil neznámy vodič vozidla Daewoo Matiz, ev. č. X.

Svedkyňa J. Z., zamestnankyňa Daňového úradu v M., pred správnym orgánom dňa 17.10.2006 vypovedala, že dňa 12.10.2006 bola na služobnej ceste a keď sa vrátila späť do M., na Daňový úrad, parkovisko pred budovou úradu bolo skoro prázdne, pričom si tam všimla jednu cudziu paniu nižšej postavy, s nakrátko ostrihanými vlasmi, ktorá telefonovala, ale nevenovala jej veľkú pozornosť. Uviedla, že túto pani by nepoznala, ale vie, že bola nižšej postavy, bola to staršia pani a mala nakrátko ostrihané, mierne vlnité vlasy. Po vojdení do budovy daňového úradu išla svedkyňa priamo do fajčiarny, ktorá sa nachádza pri vchode do daňového úradu. Po krátkom čase počula náraz na parkovisku, preto vybehla von z budovy a tam videla v sebe narazené dve vozidlá, a to parkujúci Peugeot modrej farby, a v ňom nacúvané osobné vozidlo Daewoo Matiz, ev. č. X. Vo vozidle Daewoo Matiz sedela za volantom vodička, staršia pani s krátkymi čiernymi vlasmi, ktorú predtým videla telefonovať na parkovisku. Uviedla, že vodička krátku chvíľu stála s vozidlom nacúvaná v Peugeote, ale po krátkej chvíli, bez toho, aby vystúpila z vozidla, odišla s vozidlom z parkoviska na ul. J. Svedkyňa uviedla, že evidenčné číslo vozidla Daewoo Matiz si odpísala na lístok a bolo to evidenčné číslo X. Následne na to videla kolegu M. K. ako schádza dole schodmi, pýtal sa komu patrí Peugeot 206, pretože aj on nezávisle od nej, poznačil si evidenčné číslo vozidla Daewoo Matiz. Potom, ako uviedla, to oznámili poškodenej vodičke, ktorej kolega K. aj odovzdal lístok s evidenčným číslom vozidla Daewoo Matiz. Po prehliadnutí fotografie majiteľky vozidla Daewoo Matiz, ktorú jej ukázal policajt, svedkyňa uviedla, že to mohla byť vodička, ale nevie to s určitosťou povedať, nakoľko jej nevenovala náležitú pozornosť.

Žalobkyňa podala pred správnym orgánom vysvetlenie dňa 12.10.2006 o 17.30 hod., pričom uviedla, že je majiteľkou osobného motorového vozidla Daewoo Matiz, ev. č. X, ktoré mala v ten deň zaparkované vo svojej garáži v M. Z. a celý deň na ňom nikto nejazdil. Z garáže ho zobrala až o 16.30 hod. na pokyn správneho orgánu a dostavila sa s vozidlom pred správny orgán. Žalobkyňa uviedla, že žiadnu dopravnú nehodu nespôsobila a na daňovom úrade v tento deň určite nebola. V čase od 14.00 hod. bola u svojej obvodnej lekárky MUDr. B. V čakárni bola do 15.00 hod. a sestričke odovzdala zoznam liekov, ktoré potrebovala predpísať s tým, že lieky si vyzdvihne na druhý deň ráno. V čase, keď sa stala dopravná nehoda, sedela žalobkyňa v čakárni u lekárky.

Správny orgán vypočul dňa 12.10.2006, o 15.50 hod. aj majiteľku poškodeného osobného motorového vozidla Peugeot 206, ev. č. X, D. M., ktorá

uviedla, že na Daňový úrad v M. na ul. J. prišla v čase okolo 14.25 hod. Vozidlo zaparkovala na parkovisku pred budovou a odišla si vybaviť pracovné povinnosti do budovy Daňového úradu. Keď sa asi po piatich minútach vrátila, zistila, že vozidlo má poškodené v oblasti ľavého predného blatníka. V ten istý deň, o 19.30 hod., znova vypovedala D. M. pred správnym orgánom, pričom uviedla, že na to, ako jej bolo správnym orgánom oznámené, že majiteľkou osobného motorového vozidla Daewoo Matiz, ev. č. X, je žalobkyňa, bola ju osobne navštíviť v mieste jej trvalého bydliska. Ihneď ako ju uvidela, v nej spoznala pani, ktorú v ten deň v čase okolo 14.30 hod. osobne stretla na daňovom úrade pri vchádzaní do budovy daňového úradu. Nakoľko má dobrú fotografickú pamäť, svedkyňa si bola istá, že sa nemýli.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 17.10.2006, ktorý podala MUDr. V. B., ošetrujúca lekárka žalobkyne, vyplýva, že žalobkyňa ju navštívila dňa 12.10.2006 v čase okolo 15.00 hod., ale do ambulancie nešla, len podala zdravotnej sestre zoznam liekov za účelom vypísania receptu a následne odišla bez toho, aby čakala na vypísanie receptu. To, či predtým čakala určitú dobu v čakárni pred ambulanciou, nevedela uviesť ani MUDr. B., ani jej zdravotná sestra, nakoľko sú veľmi pracovne zaťažené a nestíhajú sledovať všetky tváre ľudí sediacich v čakárni ich ambulancie.

Z úradného záznamu zo dňa 30.10.2006 vyplýva, že príslušník správneho orgánu osobne konzultoval okolnosti dopravnej nehody so znalcom z odboru doprava cestná, Ing. M. F., ktorý po preštudovaní fotodokumentácie a porovnaní novej polohovej korešpondencie medzi zadným nárazníkom vozidla Daewoo Matiz, ev. č. X, a oblasťou na rozhraní predného ľavého blatníka a predného nárazníka vozidla Peugeot 206, ev. č. X., konštatoval, že z technického hľadiska je prípustné a prijateľné, že poškodenie vozidla Peugeot 206, ev. č. X, spôsobilo konkrétne vozidlo Daewoo Matiz, ev. č. X, pričom vzhľadom na materiál nárazníka vozidla Daewoo Matiz a predpokladaný mechanizmus vzniku poškodenia (s prevažujúcim tlakom bez tangenciálneho sklzu) nemožno považovať za rozpor prípadnú absenciu stôp na zadnom nárazníku vozidla Daewoo Matiz, pretože takéto poškodenia objektívne za daných okolností vzniknúť vôbec nemuseli.

Ústne pojednávanie o priestupku vykonal správny orgán prvého stupňa dňa 29.01.2007. Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, predvolanie na toto pojednávanie bolo žalobkyňi doručované dňa 12.01.2007 prostredníctvom poštového doručovateľa, žalobkyňa však odoprela písomnosť prevziať. Ako vyplýva z úradného záznamu, ktorý je súčasťou spisu, o doručenie sa opakovane pokúšala aj hliadka Obvodného oddelenia PZ M. – V., avšak vždy bezvýsledne. Správny orgán, s poukazom na ust. § 24 ods. 3 Správneho poriadku, považoval predvolanie, ktoré žalobkyňa odoprela prevziať, za riadne doručené, a preto ústne pojednávanie vykonal v súlade s ust. § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch v neprítomnosti žalobkyne.

Rozhodnutím č. ORP-P-717-S/DI-E-2006 zo dňa 29. januára 2007 prvostupňový správny orgán uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d), k) a l) zákona o priestupkoch, pretože svojim konaním porušila ustanovenie § 21 ods. 2 a § 51 ods. 3 písm. a), b), c) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov. Za porušenie týchto predpisov jej ako sankciu uložil pokutu vo výške 2000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodol tak, že právnu kvalifikáciu skutku zmenil tak, že žalobkyňa svojim konaním porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) a § 51 ods. 3 písm. a), b), c) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov. Vo zvyšnej časti rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu žalovaný potvrdil.

V správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať konanie pred správnym orgánom, ale preskúmať, či jeho postup a rozhodnutie je v súlade so zákonom, a teda či v konaní boli zachované práva účastníka tak, ako mu ich priznáva platný právny poriadok, či vykonané dôkazy sú zákonné a logicky odôvodňujú prijatý skutkový záver, a či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Vychádzajúc z pripojeného administratívneho spisu ako aj zo spisu krajského súdu dospel odvolací súd k záveru, že námietky žalobkyne uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne nevyporiadal. Tieto námietky preto nemohli obstať ani v súdnom prvostupňovom konaní a následne ani v súdnom odvolacom konaní.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že v danej veci bol náležite zistený skutkový stav, správne orgány oboch stupňov vo svojich rozhodnutiach náležite vyhodnotili vykonané dôkazy, pričom žalobkyňa v konaní nepreukázala svoje tvrdenie, že na mieste dopravnej nehody sa nenachádzala.

Žalobkyňa v odvolaní znovu uviedla skutočnosti, obsiahnuté už v podanej žalobe, s ktorými sa krajský súd náležite vypořiadal v odôvodnení svojho rozsudku. Tvrdenia žalobkyne v konaní pred súdom nepreukázali, žeby správne orgány svojim

postupom porušili základné zásady správneho konania a konania o priestupkoch a žeby pri hodnotení dôkazov porušili ustanovenie § 34 ods. 5 Správneho poriadku.

Odvolací súd zhodne s odôvodnením rozsudku krajského súdu konštatuje, že výpoveď dvoch svedkov, ktorí nezávisle od seba zhodne popísali priebeh dopravnej nehody, dostatočne odôvodňuje prijatý záver, že skutok sa stal nimi opísaným spôsobom. Z obsahu spisu správneho orgánu prvého stupňa je tiež zrejmé, že žalobkyňa okrem podania prvotného vysvetlenia (v zápisnici zo dňa 12.10.2006 o 17.30 hod.) už do ďalšieho priebehu priestupkového konania aktívne nevstupovala a žiadnym spôsobom sa neusilovala preukázať správny orgán svoje tvrdenie, že na mieste dopravnej nehody sa nenachádzala.

Žalobkyňa v podanom odvolaní tvrdila, že krajský súd mal vo veci vykonať dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých navrhla žalobkyňa. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na dikciu ustanovenia § 250i ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého vyplýva, že vykonať znovu dokazovanie nie je povinnosťou správneho súdu, ale jednou z možností, ktoré si súd môže zvoliť pri preskúmaní postupu a rozhodnutia správneho orgánu. Pokiaľ krajský súd odmietol vykonať navrhované dôkazy, konal tak v súlade so zákonom, nakoľko skutkový stav považoval na základe už vykonaného dokazovania pred správnymi orgánmi za dostatočne preukázaný, ktorý nemôže byť zvrátený dodatočnými tvrdeniami žalobkyne. S týmto postupom krajského súdu sa odvolací súd stotožňuje, pričom zároveň poukazuje na už uvedené, že konanie pred správnym súdom nenahrádza konanie pred správnym orgánom, a preto aktivita žalobkyne týkajúca sa navrhovania svedkov mala nastať už pri prejednávaní priestupku prvostupňovým správnym orgánom.

Pokiaľ ide o námietky žalobkyne proti postupu správneho orgánu, presahujúce rámec podanej žaloby, odvolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 250h O.s.p. v spojení s § 249 ods. 2 O.s.p., z ktorých vyplýva povinnosť žalobcu uviesť v podanej žalobe dôvody, z ktorých napáda rozhodnutie správneho orgánu, pričom rozsah týchto dôvodov možno rozšíriť len do lehoty na podanie žaloby, t.z. do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia žalovaného. Odvolací súd zároveň konštatuje, že ani tieto námietky neboli spôsobilé privodiť rozhodnutie odvolacieho súdu v prospech žalobkyne.

Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že námietky žalobkyne vznesené v odvolaní nie sú opodstatnené a preto rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 104/2007-59 zo dňa 15. júla 2008 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods.1 a § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko

žalobkyňa v odvolacom konaní nemala úspech a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. septembra 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová